

56055

820880508 / 1014

5105
08

6859

ת.פ. 99

בבית משפט השלום ברחובות

מדינת ישראל

המאשימה:

- נגד -

עלי בן יוסף טמינה

הנאשם:

יליד 1969, ת.ז. 30198865

כפר אודנא

מאגד שירותים ונו"ד
- 6-09-1999
כתב ל

כתב אישום

(לאחר שנמחק ת.פ. 1023/97 בשל אי איתור הנאשם)

העובדות:

1. הנאשם וגבי ויקיצה קלמן ילידת 1916 (להלן "המתלוננת") הכירו זה את זה בשנת 1994, ובין השניים התפתחה מערכת יחסים אינטימית.
2. בחודש יולי 1996, או בסמוך לכך, הציע הנאשם למתלוננת לנסוע עמו ליוגוסלביה בתאריך 16.8.96. (להלן "ההצעה").
3. במסגרת ההצעה, הציע הנאשם בפני המתלוננת מצג שווא, בידעו כי אינו אמת. לפיה הנאשם יממן עבור המתלוננת ועבורו את הוצאות רכישת כרטיסי הטיסה ואילו המתלוננת תממן את הוצאות השהייה ביוגוסלביה ותמשיך לצורך כך מחשבונה סך של 35,000 ש"ח (להלן "הכספים").
4. בהסתמך על מצג השווא דלעיל, נענתה המתלוננת להצעה.
5. ביום 14.7.96, או בסמוך לכך, עת ניגשו המתלוננת והנאשם לבנק דיסקונט, סניף רחובות (להלן "הבנק"), משכה המתלוננת את הכספים מחשבונה בבנק.
6. בהמשך למתואר לעיל, מסרה המתלוננת את הכספים לנאשם על-מנת שהוא ישמור אותם ברשותו לשם תשלום הוצאות השהייה ביוגוסלביה.
7. הנאשם, שלשל את הכספים לכיסו ונעלם.

11/11/99
11/11/99

עזרה ציבורית / ע"ש / 4/1977

8. במעשים המתוארים לעיל, קינעל מנאשכ דבר במרמה. דהיינו סך של 35.000 ש"ח

הוראת החיקוק לפיה מנאשם הנאשם:

קבלה דבר במרמה - עבירה לפי סעיף 415 רישא לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

עדי התביעה:

1. ויקיצה קלמן, רחוב ההסתדרות (פינה אלומות) 46, רחובות.
2. רס"ב שלמה לולו (מ.א. 24939), משטרת ישראל, תחנת רחובות.
3. נציג בנק דיסקונט לישראל, סניף רחובות, רחוב הרצל 190, רחובות - לשם הבאת מסמכי בנק בקשר לחשבון מספר 9-385746 ע"ש ויקיצה קלמן.

עידית ברנע, ע"י
 עוזר לפרקליט מחוז מרכז

הודעה לנאשם:

הנך רשאי לבקש כי ימונה לך סניגור ציבורי אם מתקיימים בד אחד מתנאי הוכחות הקבועים בסעיף 18 (א) לחוק הסנגוריה הציבורית, תשמ"ו - 1995.

תל-אביב, ג' באדר ב' תשמ"ז
 12 במרץ 1997

פמ"מ: א/60/97
 פ.א. 3-7376/96 רחובות

ב.ע. 61548

בתי המשפט

תפ 001542/99

בית משפט שלום רחובות

בפני כבוד השופטת לב און ליה

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

טמינה עלי

הנאשם

נוכחים: התובעת עו"ד לאמעי
הנאשם וב"כ עו"ד ברזילי

הכרעת דין

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17

1. עלי טמינה, יליד 1969, עומד לדין על כך שבשנת 1996 הציע למתלוננת ויקיצה קלמן, ילידת 1916, לאחר שביניהם היו יחסים אינטימיים במשך כשנתיים, שיסעו יחדיו ליוגוסלביה. לאחר שהסכימה לממן את הנסיעה, משכה כ- 35,000 ש"ח מחשבונה, ומסרה לו אותם. ביום 14/7/96 או בסמוך לכך, הוא שלשלם לכיסו - ונעלם. בשל כך - מייחסת לו התביעה קבלת דבר במרמה - עבירה לפי סעיף 415 לחוק העונשין.
2. כתב האישום שבפני, הוגש לאחר שנמחק ת.פ. 1023/97 בשל אי איתורו של הנאשם. לקחתי בחשבון שהנאשם הוא שגרם לכך שהראיות נשמעו 3 שנים מאוחר מהצפוי בגלל העדרותו.
3. למרות גילה המתקדם לא ביקשה התביעה בשום שלב, להעיד את המתלוננת בעדות מוקדמת על אתר.

בתי המשפט

תפ 001542/99

בית משפט שלום רחובות

בפני כבוד השופטת לב און ליה

1 כאמור, הנאשם נעלם, והתיק שבפני חודש במרץ 1999, המזכירות קבעה
 2 להקראה על פי הסדר, כי לא הוגשה שום בקשה להקדמת דיון. הקראה
 3 בוצעה ביום 6/9/99, הנאשם כפר, אז נתבקשתי להקדים שמיעת התיק נוכח
 4 גילה המתקדם של המתלוננת, ונקבע להוכחות ליום 11/11/99.
 5 הנאשם התייצב - מיוצג ע"י עו"ד זוהר ברזילי.

6
 7 4. לאחר ששקלתי כל הראיות וחזרתי ועיינתי בסיכומי הצדדים, מוצאת אני
 8 לזכות את הנאשם מהמיוחס לו.
 9 לא ניתן לקבוע ממצאים על סמך עדות בלתי רצופה ושיש ספק במהימנותה.
 10 תוכנה של עדות המתלוננת אינו חד משמעי, קיימת אפשרות שתוכן העדות
 11 אינו תואם את המציאות, אם משום שזיכרונה של המתלוננת בגד בה, ואם
 12 משום שתפישת המציאות שלה השתבשה.

13
 14 5. התביעה הביאה לעדות מספר עדים מצומצם ביותר.

15 (א) אבי עמר - פקיד הבנק -

16 הגיש בהסכמה מסמכי בנק דיסקונט, על משיכת מזומנים בגובה
 17 35,000 ש"ח ביום 14/07/96 בשעה 09:12 מחשבון 9385746.
 18 המתלוננת, ויקיצה קלמן, חתומה על הטופס ופעולת המשיכה נעשתה
 19 ע"י הקופאית דדון שרה. עד זה לא הכיר את המתלוננת, לא ידע כיצד
 20 אושרה המשיכה ולא שום פרט נוסף.

21 בהסכמה הוגש תדפיס עו"ש 9-385746 שהוא רשומה מוסדית,
 22 לתקופה 17/6/96 עד 1/8/96, ממנו עולה פעילות בסכומים נמוכים,
 23 שלאורך כל התקופה החשבון ביתרת חובה, בסכומים גבוהים יחסית
 24 להיקף הפעילות.

בתי המשפט

בית משפט שלום רחובות

תפ 001542/99

בפני כבוד השופטת לב און ליה

1 שתי פעולות חריגות נראות ביום 11/7/96, כאשר בוצעה משיכת
 2 3,000 ש"ח באמצעות "טופס" וביום 14/7/96 כאשר בוצעה המשיכה
 3 בגובה 35,000 ש"ח, גם היא באמצעות "טופס". בעקבות המשיכה -
 4 יתרת החובה בחשבון הגיעה כדי 59,820.10 ש"ח.
 5 בתום הדיון, הוגשו בהסכמה, טופס פתיחת החשבון מיום 24/05/82,
 6 ועליו דוגמת חתימה בלועזית של קלמן ויקיצה (שתי מילים) וביום
 7 30/01/96 הוספה דוגמא לפיה חתמה בעלת החשבון את שם משפחתה
 8 קלמן בלועזית, האותיות - נראות "רועדות" ביותר לא ידוע מדוע
 9 הוספה דוגמת חתימה קצרה יותר ביום 30/01/96.

10
 11 תדפיס החשבון מינואר 1995 ועד סוף ספטמבר 1997 מראה על פעילות
 12 שגרתית ממוצעת של כ- 15 פעולות מידי חודש, במרבית התקופה
 13 החשבון הראה יתרת חובה, ולאחר שנמשכו 35,000 ש"ח והיתרה
 14 הגיעה לחובה של מעל 60,000 ש"ח החל הבנק להחזיר שיקים.

15
 16 ביום 17/09/96 הופקד סכום של 56,227.68 ש"ח, ומקור הכסף כפי
 17 שמופיע ברשומות הבנקאיות בתוכנית חסכון.
 18 לאחר מכן הופקדו ביום 03/10/96 סך 9,326.55 ש"ח שמקורם בקופת
 19 גמל והיתרה היתה בזכות בסך של 4,635.26 ש"ח.

20
 21 ביום 13/10/96 נמשך שיק ע"ס 5,000 ש"ח שמספרו 953054. שיק זה
 22 הוחזר ביום 14/10/96.

23
 24 לאחר מכן, ביום 4/7/97 מופיעה משיכת שיק מספר 920 בסכום של
 25 4,170 ש"ח. שיק זה הוחזר ביום 06/07/97. הוצג שוב והוחזר שוב ביום
 26 08/07/97 ומחוץ לאלו - אין פעולות יוצאות דופן נוספות.

בתי המשפט

תפ 001542/99

בית משפט שלום רחובות

בפני כבוד השופטת לב און ליה

1 לא נבדק מי עשה את הפעולות החריגות, ולא ידוע מי היה פעיל
2 בחשבון, מי דאג לכיסוי יתרות החובה ומדוע.
3 אני מציינת זאת משום שרק המתלוננת קלמן ויקיצה בעלת זכות
4 חתימה בחשבון, את מצבה ראיתי, וראיות מה היה מצבה ב-1996 לא
5 הובאו בפני.
6

7
8 ע.ת. 2, מר בן לולו, הגיש הודעת נאשם מיום 06/11/96, שסומנה ת/3,
9 דו"ח עימות שסומן ת/4.

10 העד אישר שגם גבה שלוש הודעות של ויקיצה קלמן ולמרות חלוף
11 הזמן, ובלא תיעוד נוסף, זכר למסור כי הסבירה השיהוי בתלונתה
12 (כשלושה חודשים) בגילה המתקדם, מחלותיה וכו', ולמרות שנרשם
13 בהודעתה הראשונה שהלכה לבדה להוציא הכסף מהבנק, היה משוכנע
14 שאמרה שהנאשם הלך איתה.
15

16 העד לא זכר אם בדק טענות הנאשם על כך שהוא עובד עם השב"כ, לא
17 ידע להשיב מדוע לא נבדק אם מישהו בבנק ראה אותה עם מי שמשך
18 איתה לדבריה את הכסף, לא שאל אותה אם היתה עם הנאשם בקשר
19 מספר פעמים לאחר יום המשיכה, למרות דבריה שלקח את הכסף
20 ונעלם, ולא יודע זאת, לא היתה לו תשובה מה עלה בגורל התלונה על
21 משיכת שיק בסך 5,000 ש"ח מחשבונה, אלא רק שהמתלוננת שינתה
22 גרסתה נוכח הכחשת הנאשם שלקח את השיק, וטענה שאולי מישהו
23 אחר גנב אותו, וכי הנושא הועבר לבדיקת תחנת חברון משום שהופץ
24 שם.
25

בתי המשפט

תפ 001542/99

בית משפט שלום רחובות

בפני כבוד השופטת לב און ליה

1 בהכירי את חומר הראיות שנאסף, הרי המחזל החקירתי והמנעות
2 מלבדוק את כל אותן שאלות שהעלה עו"ד ברזילי, יורד לשורשו של
3 תיק זה, שבנוי במתכונת של עדות מול עדות.
4 מוזר כיצד לא נבדק החשבון בתקופה הרלבנטית, לא נבדקו כל
5 המשיכות באמצעות טפסים, וכל השיקים החריגים, ולא נחקרו כראוי
6 פקידי בנק.

7 מוזר מאוד מדוע לא נבדק השיק בסך 5,000 ש"ח שעקבותיו מצאתי
8 ברשומות הבנקאיות, ואודותיו נחקר הנאשם. ייתכן ששיק זה היה
9 משמש ראייה נסיבתית מסבכת שהיתה קושרת את הנאשם, ששמו
10 הופיע על גבי השיק, גם לעבירה המיוחסת לו בתיק שבפני.

11
12 כאמור כיסוי יתרת החובה בחשבון נעשה ע"י מאן דהוא, ואולי ע"י
13 המתלוננת ביום 17/09/96 וביום 03/10/96. למרות זאת, תלונה ראשונה
14 היא מיום 31/10/96, ולא ברור מדוע החקירה היתה שטחית ומצומצמת
15 ומתי בפועל נותקו הקשרים בין הנאשם למתלוננת.

16
17 המתלוננת, הגב' ויקיצה קלמן החלה במסירת עדותה ביום 11/11/99 (ג)
18 "ילדיה אמרו לה ללכת למשטרה" (עמ' 9 שורה 27). היא ספרה
19 שהכירה את הנאשם אצל חברה שהיא שכנה וכי היתה איתו שנתיים.
20 באותה נשימה אמרה, שלא זוכרת מתי הכירה אותו, אך זוכרת שהיה
21 זה בערב פסח והקשרים התהדקו והוא בא אליה כל הזמן והיו חברים,
22 והוא הלך לעבודה וחזר אליה לישון וידעה ששמו משה, אלמן דרוזי או
23 צ'רקסי ועובד בכלא, "והיה גר איתי וגונב לי מהבית, מה זה בן אדם"
24 (עמ' 7 שורה 38) "קבלתי מגבות והוא גנב לי אותן, וחלק החביא
25 מאחורי הספה... כלים בקופסא הוא לקח הכל" (עמ' 8 שורות 1-3),
26 ואמר לה שרוצה להתחתן איתה, אך לא נשא אותה אף פעם, ולא אמר

בתי המשפט

בית משפט שלום רחובות

תפ 001542/99

בפני כבוד השופטת לב און ליה

1 שאוהב אותה, והביא חברים שלו, ושיקר בכל מילה ולקח כסף ולא
 2 עשה בשבילה דבר, ולקח את השעון שלה ונתן לה אחר "כשנתן לי את
 3 השעון מאז לא ראיתי אותו יותר" (עמ' 8 שורה 22).
 4 הוא לקח מזוודות ומכר אותן, ולא לקח אותה לשום טיפול, והיא זו
 5 שהציעה שייסע איתה לאחותה לחודש ואולי ליותר ליוגוסלביה, שהרי
 6 היה איתה בסדר עד אז, לא תפסה אותו לגנוב. הוא אמר שבכספו יקנה
 7 כרטיסים והם הלכו לבנק "הפקידות בבנק אמרו לי לא לקחת כסף, גם
 8 הדירקטור אמר לי לא לקחת כסף, והוא בא יחד איתי ושם בשקית
 9 מתחת ליד והלך" (עמ' 9 שורות 3-5) ונעלם, והיה מתקשר בטלפון
 10 וסוגר, "וגרם לה לחשבון של 3,000 ש"ח טלפון וחזרה ועמדה על שלה
 11 שהוא לקח 50,000 ש"ח ולא 35,000 ש"ח וגם כשהוצג לה מסמך
 12 הודעתה חזרה ואמרה שהיה זה סך 50,000 ש"ח ולא 35,000 ש"ח וכי
 13 היא לא זוכרת, וכי בסופו של דבר לא נסעה לאחותה, כי לא היה לה
 14 כסף.

15
 16 בחקירה הנגדית אשרה שהכירה את הנאשם אצל אמנון, ולא ידוע לי
 17 אם אמנון הוא "החברה" שאליה התכוונה בחקירה הראשית, היא
 18 אישרה ששנתיים חייתה עם הנאשם, והרגישה איתו טוב והוא היה
 19 טוב איתה. אלא - שגנב ממנה וניצל אותה.

20 ממתני החל לגנוב - לא ידוע.
 21 הודעותיה הוגשו וסומנו 1/3 עד 3/3, וחקירתה הופסקה כי חשה ברע.

22
 23 קשה היה לזמן את המתלוננת בשנית לבית המשפט.
 24 היא סירבה לבוא, וגם שכחה לבוא ובסופו של דבר חקירתה הושלמה
 25 ביום 20/01/00.

26

בתי המשפט

בית משפט שלום רחובות

תפ 001542/99

בפני כבוד השופטת לב און ליה

1
2
3 היתה זו חקירה נגדית ארוכה מאוד וממצה. והעדה שניכר היה בה
4 שדעתה זחוחה משהו עשתה מאמץ להשיב, כשזכרונה בוגד בו והיא
5 אומרת זאת, ולעתים צוחקת, ואומרת דברים בלא קשר, ואין ספק כי
6 מחלותיה וגילה המתקדם נתנו בה אותותיהם.
7 העדה אישרה שאהבה את הנאשם, שנהגה לתת לו מתנות, סכומי כסף
8 קטנים שבין 100-200 ש"ח וכי אמר לה שאינו נשוי ואינו אב לילדים,
9 ולא היה זכור לה אם אמרה במשטרה שנהג לאכול בביתה, ונעלמו
10 דברים מביתה, כמו סיר לחץ, צלחות ובגדים, וידעה שנעלמו רק כי
11 ראתה שאינם בארון, ולשאלתי הסבירה שאמר שרוצה לקחת חפצים
12 ולא הסכימה ועמדה על כך שהיא והנאשם היו צריכים לנסוע לחו"ל
13 ביום 16/8, ובא איתה לבנק, ולקח שקית, ושם את הכסף בתוכה
14 ומתחת לבית השחי והלך (עמ' 19 שורות 1-2), ומאז לא ראתה אותו.
15 לדבריה, בבנק ראו אותם הפקידה והמנהל, אך לא ידעה להסביר למה
16 במשטרה אמרה שאין לכך עדים (עמ' 19 שורות 17-18), וגם שאמרה
17 שכולם אמרו לה לא לתת לו, ומה ששלה שלה, וכשנשאלה שוב למה
18 במשטרה לא אמרה זאת תשובתה היתה "או באמת זו שטות" (עמ' 20
19 שורה 4).
20 כשהוצגה לה הודעתה השנייה, לצורך חקירה, עמדה על כך שלא היתה
21 פעמיים במשטרה. אלא רק פעם אחת, וקשה היה לשכנעה (עמ' 20
22 למטה), ואמרה שהנאשם אמר שיביא כרטיסי טיסה, ולא ראתה
23 אותם, והיא החליטה להוציא 35,000 ש"ח בשביל כרטיסים
24 ואמבטיית, למרות שאמרה כמעט באותה נשימה שהוא היה אמור
25 לקנות הכרטיסים, והיא היתה זקוקה לכסף חודש לפני הנסיעה גם
26 כדי לקנות מתנות למשפחה שם (עמ' 20 שורה 8), וחזרה ואמרה שלקח

בתי המשפט

בית משפט שלום רחובות

תפ 001542/99

בפני כבוד השופטת לב און ליה

1 את הכסף ונעלם, אך לא זכור לה מתי התלוננה על הגניבה במשטרה.
 2 למרות זאת, הכחישה שהיה זה 3 חודשים לאחר שהיתה בבנק,
 3 וכשחזרו והסבירו לה, וקראו לה מתוך הודעתה השיבה: "למה
 4 חיכיתי? חיכיתי לו, הוא צעק עלי" (עמ' 24 שורה 1).
 5 ובתשובה לשאלתי באשר לסיבת העיכוב בתלונה ענתה שלקח את
 6 הכסף ונעלם, ולא חשבה שהוא בורח והבינה שהם לא נוסעים
 7 כשראתה מזוודות מוכנות והוא אמר שלא נוסעים, ומוכרים את
 8 המזוודות ל"אלטא זעכאן" (אירוע שבוודאי לא היה קשור לנסיעתם
 9 המתוכננת) וכי זה אחרי הבנק, ברגע האחרון כשהיו צריכים לנסוע,
 10 ובכך שינתה ועמדה על גרסתה החדשה כי למעשה נפגשה איתו אחרי
 11 הוצאת הכספים בבנק. היא גם אמרה כי לא ניסתה להשיגו בטלפון
 12 ואמרה ששילמה חשבון טלפון אחרון עבורו 3,000 ש"ח דבר שלא נתמך
 13 בראיה כלשהי ושוב ציינה שגנב דברים מביתה, ושוב חזרה שלקח
 14 הכסף, ולא זכרה כמה, אך הפנתה אותי להודעתה, ונשארתי בתחושה
 15 קשה כי גילה של המתלוננת, והשנים שחלפו מאז האירוע פגעו
 16 בזיכרונה, ונוכח המידע שבידי בדבר מנוי אפוסטרופוס יש ספק גם
 17 באשר לתפיסת המציאות, אמרה שלחתן שלה היתה זכות חתימה או
 18 ייפוי כוח בתשובה לשאלתי אם למישהו מהילדים היה ייפוי כוח או
 19 זכות חתימה בחשבון שלה ואח"כ - שינתה ואמרה שבחשבון לא היה
 20 "להם" זכות חתימה (עמ' 27 שורה 19) וגם הנכד שלה רק הלך איתה
 21 פעם אחת לבנק או לקנייה, כשהיא חולה - וקשה לדעת על פי גרסתה,
 22 מה פתאום הכסף הוצא כדי לקנות מתנות, ואולי מישהו נוסף משך
 23 כספים מחשבונה, ולא הובהר לי מה קרה עם השיק על סך 5,000 ש"ח
 24 ולא מצאתי חיזוקים בין הודעותיה, ולא ביניהן לעדותה, כדי שאוכל
 25 לקבוע ממצאים מעבר לספק סביר, כנדרש בהליך הפלילי.

בתי המשפט

תפ 001542/99

בית משפט שלום רחובות

בפני כבוד השופטת לב און ליה

1 המתלוננת - חזרה שוב ושוב על הגירסה שרק הנאשם הוא שהיה
 2 איתה בבנק.
 3 התלונה מאוחרת מאוד, ולא ברור באיזה נסיבות הוגשה - גם לא ברור
 4 אם בפועל הנאשם אמנם נעלם אחרי שלטענתה נטל את הכספים ולא
 5 נפגשו שוב, ושאלה זו בעיני חשובה ביותר.
 6
 7 אין שום ראיה אובייקטיבית לחיזוק דבריה מדפי חשבון הבנק -
 8 שמשאירים סימני שאלה, ואינם מהווים ראיה תומכת.
 9 נטען ע"י התביעה כי במהלך 3 השנים שמאז מסירת ההודעות
 10 במשטרה, יש שינוי במצבה השכלי, נתבקשתי לקבל מסמכים רפואיים
 11 ולעשות בהם שימוש כדי להעדיף הודעותיה.
 12 אפשרתי לתביעה לקבל ראיות בדבר מצבה הרפואי, ובמידה ויהיו אלו
 13 ראיות חד משמעיות, אדון שוב בבקשה (עמ' 29 למטה).
 14 ביום 31/01/2000 נטען בפני כי התביעה מצוידת בתעודה רפואית כי
 15 המתלוננת חולת אלצהיימר, ונכון למועד זה אינה מורשית חתימה
 16 בבנק, וגם הוגשה בקשה למנות לה אפוטרטוס. הסניגור התנגד
 17 להגשת מסמכים נוספים.
 18
 19 אשר לי, לא מצאתי לאפשר הגשת מסמכים, התיק משנת 1996,
 20 והתביעה היתה צריכה כבר בעת החקירה המשטרית להצטייד
 21 במסמכים רפואיים, בעדויות בני משפחה, בראיות לגבי כל הפעולות
 22 בחשבון ולא לבקשני - בשלב מאוחר זה, לאפשר הגשת ראיות רפואיות,
 23 תוך פגיעה בהגנתו של הנאשם ובזכות לקיומו של ההליך תקין.
 24 הערכת עדותה של המתלוננת, כמי שלא מסוגלת למסור עדות רצופה,
 25 עקבית ומשכנעת, כשזו העדות יחידה, גם לא הצדיקה הרחבת החזית.

בתי המשפט

בית משפט שלום רחובות

תפ 001542/99

בפני כבוד השופטת לב און ליה

1 חביבותה של המתלוננת, חוש ההומור שלה ופניותיה לנאשם לא
 2 יכולים לשמש לאימות גירסתה. כפי שהתרשמתי תהליך של פגיעה
 3 בזכרון, אינו מיידי ולא ידוע ממתני החל, וגם קשה להבין מדוע התחילה
 4 אותה מערכת יחסים ובאותה נשימה - מדוע הסתיימה. מקום בו סימני
 5 השאלה רבים כל כך - אין מקום להרשעה.

6
 7 (ד) הנאשם בעדותו הכחיש כל המיוחס לו.

8 הוא סיפר על יחסיו עם המתלוננת על כך שידעה מוצאו, וכי הוא נשוי,
 9 ופינקה אותו וקנתה לו מתנות וגם הוא לה, והיה להם טוב יחד עד
 10 שבשנת 1996 התרחק ממנה, ולפתע זומן לחקירה.
 11 הוא אישר שהיו אצלו פריטים שלה, כמו הסיר, ורדיו טייפ שהציע
 12 להחזירם כמו שנאמר גם בעימות, והתייחס מיוזמתו לשיק שהוצג לו
 13 בחקירה שלדבריו אין לו קשר אליו, ואישר מכירת תכולת מזוודות
 14 לערבי ליד חברון, כפי שגם נטען בעימות (והזכיר לי בכך את דברי
 15 העדה על אודות מזוודות אותן קשרה לביטול הנסיעה) וחזר ואמר
 16 שאמנם דיברה על נסיעה ליוגוסלביה אך הוא סירב להצטרף אליה,
 17 ולכן גם לא הלך איתה לבנק.

18 לדבריו, הסיבה שהיא מייחסת לו את נטילת הסכום היא משום
 19 שרצתה שיחזור אליה, והיא התקשרה אליו גם אחרי שעזב אותה,
 20 וביום 20/6/98, ופעמים רבות נוספות וכעסה והתלוננה כי "השאר
 21 אותה בלי שום דבר".

22 ולא הובהר מדוע עזב אותה.

23 בחקירה נגדית אישר שהיחסים ביניהם היו טובים וגם כשעזב אותה
 24 ובלא סיבה כלשהי, "ולא כעס עליה היה זה סתם כי יצא לו בראש,
 25 וזהו" (עמ' 34 שורה 8), והיה, להם קשר טלפוני עד ליום 20/6/98,
 26 ואישר שלא ידעו בסביבה על יחסיהם, ובכל זאת דווקא אחרי הפרידה

בתי המשפט

תפ 001542/99

בית משפט שלום רחובות

בפני כבוד השופטת לב און ליה

1 נפגשו לפעמים ברחוב, ליד תחנת אוטובוס, והוא היה לוקח אותה
2 במכונית שלו והיו יוצאים. והנאשם לא הצליח להסביר מה קדם למה,
3 החקירה המשטרתית או הניתוק מהמתלוננת ונראה היה לי שהוא
4 מתקשה מאוד באמירת האמת ובסוף אמר שקודם התנתקו ואחר כך
5 זומן לחקירה וחזר ואמר שהתנתקו רק בשנת 1998 ואילו התלונה בשנת
6 1996. ולא אמר דבר בחקירה המשטרתית משום שהקשר אתה היה
7 אחרי שהתקיימה.

8 הנאשם התייחס שוב ושוב לפגישותיהם, לתקופה שהיו יחדיו,
9 ולהתקשרויות אין ספור שלאחר מכן, ופעמים רבות חזר ואמר שמצטער
10 שלא לקח את הסכום האמור ואם רוצה היה, יכול היה שתעביר את
11 הבית על שמו, ולא הבנתי מדוע נפרדו, ומאיזה סיבה, ואם נפרדו, מדוע
12 המשיכו להפגש ברחוב, ונראה לי שקשה מאוד לאמץ את דברי הנאשם
13 באשר הם חסרי הגיון לחלוטין והאמת רחוקה מהם, אך מנגד קשה עוד
14 יותר גירסת המתלוננת.

6. סוף דבר:

17 גם אם הודעות המתלוננת שהוגשו ע"י ב"כ הנאשם טובות הן לכל דבר
18 ועניין, והפכו חלק מפרוטוקול בית המשפט וגם אם ניתן לעשות בהן
19 שימוש גם מכח סעיף 10 א' (א)(ג) לפקודת הראיות, הרי שנשארו כל
20 כך הרבה סימני שאלה בתיק זה, עד שלא ניתן למצוא נימוק להעדפת
21 גירסתה של המתלוננת שרק הנאשם הוא זה שנטל את הכסף וגם אם
22 הוכח מעל לספק סביר שהכסף אמנם נמשך מהחשבון.

23 גירסת הנאשם, שעזב את המתלוננת סתם כך, וללא הסבר, סביר, לא
24 יכולה לשמש חיזוק לראיות התביעה, מקום בו לא השתכנעתי שניתן
25 להשתית ממצאים על העדות היחידה שהביאה התביעה. גם הסכמתו

בתי המשפט

תפ 001542/99

בית משפט שלום רחובות

בפני כבוד השופטת לב און ליה

1 של הנאשם להחזיר חפצים, כפי שנמסרה בעימות ת/4 אינה מחזקת
2 גירסת המתלוננת.

3
4 לכן, לא נותר לי אלא לזכות את הנאשם מהמיוחס לו בכתב האישום.

5
6 לבקשת הנאשם יוחזרו פקדונות שנמצאים בתיק זה להבטחת התייצבותו
7 (תיק מעצרים 6161/99).

8

9

10

11

12

ניתן היום כ"ט בסיון תש"ס, 2 ביולי 2000 בנוכחות: התובעת, הנאשם וסניגורו.

13

לב און ליה, שופטת

14

שרה / 1. k00154299p